

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- заменик тужиоца за ратне злочине Веселин Мрдак,
- оптужени Пана Булат са браниоцем, адвокатом Ђорђеом Калањем,
- оптужени Раде Вранешевић са браниоцем, адвокатом Звонком Радовановићем.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Претрес је јаван.

Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 9 часова и 38 минута.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

**ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА
Сведок ЂУРО ГАБРИЋ**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, господине Габрићу.

Сведок ЂУРО ГАБРИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваши лични подаци су, име оца?

Сведок ЂУРО ГАБРИЋ: Јанко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јанко?

Сведок ЂУРО ГАБРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца Јанка, по занимању сте?

Сведок ЂУРО ГАБРИЋ: Конобар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конобар, са станом у?

Сведок ЂУРО ГАБРИЋ: Са?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адреса?

Сведок ЂУРО ГАБРИЋ: Стан у, госпођо, молим Вас, ја сам инвалид.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите слободно. Ја сам и мислила то да Вам кажем, него док положите заклетву, али седите.

Сведок ЂУРО ГАБРИЋ: Не, не, сачекаћу ја толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, седите, није проблем никакав да положите заклетву и седећи.

Сведок ЂУРО ГАБРИЋ: Са станом у Стјепана Митрова Љубише 1-а, стан број 15, трећи спрат, Нови Сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Година рођења и место рођења?

Сведок ЂУРО ГАБРИЋ: 17.10.1961. године, град Карловац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у неком сродству или у завади са оптуженим Панетом Булатом, оптуженим Радетом Вранешевићем?

Сведок ЂУРО ГАБРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете те људе?

Сведок ЂУРО ГАБРИЋ: Па, не знам, време је показало своје, овога, Раду Вранешевића бих вероватно препознао, а Панета не знам да ли бих препознао, Раду бих препознао

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате их од раније, из тог периода?

Сведок ЂУРО ГАБРИЋ: Ево, да ли је ово господин Раде? Време ради своје, госпођо судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок Ђуро Габрић, од оца Јанка, по занимању конобар, са пребивалиштем у Новом Саду, ул.Стјепана Митрова Љубише 1-а, рођен 17.10.1961. године у Карловцу, са оптуженима несродан, није у завади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бићете саслушани као сведок. Као сведок сте дужни истину да говорите. Давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања, уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу и пре него што кренете да дајете свој исказ, положићете заклетву, прочитавши тај текст испред Вас. Да ли има испред Вас неки текст?

Сведок ЂУРО ГАБРИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да седнете.

Опоменут, упозорен, а након полагања заклетве, изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Габрићу, пред овим судом води се кривични поступак против ове двојице оптужених – Панета Булата и Радета Вранешевића, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Предмет оптужбе је убиство цивила хрватске националности у месту Бански Ковачевац, трећег месеца 1992. године. Испричаћете суду која су Ваша сазнања о том догађају, било непосредна или посредна и уопште, где сте се Ви налазили у то време, да ли сте и Ви припадали некој јединици у том трећем месецу 1992. године, све што знате у вези овога што је предмет оптужбе.

Сведок ЂУРО ГАБРИЋ: Госпођо судија, овога, ја сам био у славопољској чети која је била на Купи, а директно о овоме догађају сам чуо, нисам видео, нисам присуствовао и тешка су дела. Више сам добио информације сада из новина, него и не могу скретати ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, шта сте чули, мислим на тај период тамо када сте били?

Сведок ЂУРО ГАБРИЋ: Не, нисам то чуо у том периоду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А та славопољска чета, јесте ли имали неки положај у Банском Ковачевцу?

Сведок ЂУРО ГАБРИЋ: Док сам ја био, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Где сте имали, каква је то чета била?

Сведок ЂУРО ГАБРИЋ: Били смо у Ласињи, с тиме што ја нисам, овога, био до краја у славопољској чети, него сам ја после отишао у Црну Драгу, а после тога у други одред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је био командир чете када сте били?

Сведок ЂУРО ГАБРИЋ: У Банском Ковачевцу? То не могу рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ко је Вама био командир чете?

Сведок ЂУРО ГАБРИЋ: Малобабић Јован, Јово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јован Малобабић?

Сведок ЂУРО ГАБРИЋ: Да, Малобабић, Малобабић или Малобабић, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, ко је био командир Вашег вода, командир Вашег одељења?

Сведок БУРО ГАБРИЋ: Џакула Милан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командир вода, а командир одељења?

Сведок БУРО ГАБРИЋ: Е то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате неке људе Сава Малобабић, Ђура Кривокућа?

Сведок БУРО ГАБРИЋ: Позната су ми имена, али морам те људе видети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, они су били неки командири, један једног, други другог одељења. Да ли сте Ви припадали неком од тих одељења?

Сведок БУРО ГАБРИЋ: Јако кратко време, зато што сам ја отишао одатле, избачен сам, нисам избачен, него сам пресељен на топове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А били сте смештени иначе у Ласињи?

Сведок БУРО ГАБРИЋ: То је на Купи, то је Ласиње, да, код моста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у трећем месецу 1992. године, да ли сте све време били у Ласињи или да ли можете да се сетите тог периода?

Сведок БУРО ГАБРИЋ: Ја мислим да сам био у Црној Драги, али то кажем да мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, да ли сте у то време када је био тај догађај, да ли сте чули за то?

Сведок БУРО ГАБРИЋ: У то време не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо овде од многих сведока чули да је то било тамо баш се чуло да су неки људи страдали?

Сведок БУРО ГАБРИЋ: Госпођо, ја сам то чуо негде ја мислим да је то већ била 1995. или после рата, да су позивани неки људи за сведочење и овај, у Хрватској, а ја више нисам био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте тада чули и од кога?

Сведок БУРО ГАБРИЋ: Тада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок БУРО ГАБРИЋ: Па, чуо сам нешто рекла, казала, не могу стати иза ничега. Извините што се тако изражавам, рекла, казала. То ја не могу иза тога стати. Више сам чуо сада у новинама, не знам ни број настрадалих, нити ко је извршио, нити сам кога видео, нити сам био присутан и онда не могу, овога, говорити пред судом неистину, заклео сам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли има неких питања? Тужилац?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекосте да бисте познали или?

Сведок БУРО ГАБРИЋ: Кога?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Оптуженог Радета Вранешевића.

Сведок БУРО ГАБРИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од када га Ви познајете и из којих околности?

Сведок БУРО ГАБРИЋ: Па, ја сам тог човека овде присутног, упознао у години, ја мислим да је 1993., тамо негде после тога када су се ти људи вратили са коридора. Пре тога га нисам познао, јер смо после били заједно у јединици.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, у време ових догађања тамо ту док сте били тада га нисте познавали?

Сведок БУРО ГАБРИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А Булат Панета или Пану, да ли сте чули за њега, да ли сте га познавали?

Сведок БУРО ГАБРИЋ: Који је то господин, молим Вас реците- ми?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам име његово нешто значи?

Сведок БУРО ГАБРИЋ: Па како не бих знао име Пана Булат, овај, из оних крајева је, али друго.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, да ли сте чули за њега и да ли сте га познавали у време када сте били тамо на том положају?

Сведок БУРО ГАБРИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте познавали особе Марка Мамулу?

Сведок БУРО ГАБРИЋ: Марко Мамула? Ја знам само једног човека који се зове Марко Мамула.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питам Вас за време док сте били тамо на том положају да ли Вам нешто значи то име Марко Мамула?

Сведок БУРО ГАБРИЋ: Значи ми, зато што је он из оног краја где сам се ја родио, а колико се ја сећам, он није био у јединици.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ни у Вашем оделењу, ни у јединици, Ви не знате за то?

Сведок БУРО ГАБРИЋ: Колико се ја сећам, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Миле Вучинић? Има их више са истим именом и презименом, да ли Вам је било које лице са тим именом и презименом, Миле Вучинић, у то време било познато док сте били?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви из Славског Поља?

Сведок БУРО ГАБРИЋ: Да, госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац Вам цитира, набраја људе који су из Славског Поља.

Сведок БУРО ГАБРИЋ: Да, треба ми филм.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок БУРО ГАБРИЋ: Ја се извињавам, госпођо. Миле Вучинић, нормално да ми је познато, само не знам овај, немам слику, овога,

тог човека. Ја нисам тамо већ хиљаду година, оно што се каже сликовито.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А Милан Џакула?

Сведок БУРО ГАБРИЋ: Милан Џакула? Знам једног Милана Џакулу који је био на почетку док сам ја био у тој јединици. Да, знам човека, ако је то исти Милан Џакула.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, Ви сте били у његовој јединици?

Сведок БУРО ГАБРИЋ: Нисам ја могао бити у његовој јединици, него, овога, зато што он није био, никакву функцију није вршио у јединици, то је било на почетку.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите одбрана.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Да ли се сведок сећа, у време док је био у јединици, у каквој је одећи био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Униформи.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Да, мислим на униформу.

Сведок БУРО ГАБРИЋ: Ја?

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Да, да ли се можете сетити, да ли је то била војничка униформа, комбиновано са цивилним, која врста војничке униформе, да ли се можете сетити тога?

Сведок БУРО ГАБРИЋ: Ја то не могу окарактерисати као војничку униформу, зато што је то било, више је било овога, како се зове, СМБ онога и цивилног и свега и свачега.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: А кажете да сте познавали Вранешевић Радета?

Сведок БУРО ГАБРИЋ: Да.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Да ли се сећате, како је он био обучен у том периоду?

Сведок БУРО ГАБРИЋ: Вранешевић?

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Да.

Сведок БУРО ГАБРИЋ: Када сам га ја упознао?

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Да.

Сведок БУРО ГАБРИЋ: Он је био обучен шаролико.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Шта то значи?

Сведок БУРО ГАБРИЋ: Па, никада није било у смислу као војска да смо били, да смо имали неку, овај, униформу комплетну, обукао је ко је шта хтео.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Да ли то значи да је био у комбинованом, цивилном и војни део, јел тако, одеће?

Сведок БУРО ГАБРИЋ: Могли сте имати, овога, господине, униформу и кошуљу ову и ЈНА и.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Добро, у сваком случају да закључимо да сведок је казао да га је видео у комбинованом, дакле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али у неком периоду који није у време извршења дела.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Наравно, да, да. То је неки период иза, јел тако?

Сведок БУРО ГАБРИЋ: Да.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: 1993. година, да, ништа, хвала.

Сведок БУРО ГАБРИЋ: Нешто се не слаже са датумом.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Да, да, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, има ли још питања неких? А каква сте Ви то војска били, кажете, тако у цивилу, шта сте Ви били, која војска, територијална одбрана, војска САО Крајине?

Сведок БУРО ГАБРИЋ: На почетку или у току?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште у том периоду, ето интересује ме трећи месец 1992. године.

Сведок БУРО ГАБРИЋ: Па, то је била чета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро чета, чета може да буде у разним.

Сведок БУРО ГАБРИЋ: У саставу батаљона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то формација била у ширем смислу, је ли то територијална одбрана Славско Поље или шта је то?

Сведок БУРО ГАБРИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како не знате у којој сте војсци Ви учествовали?

Сведок БУРО ГАБРИЋ: Био сам у српској војсци, откуд ја знам како се то водило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок БУРО ГАБРИЋ: Био сам, госпођо, били смо у војсци која је, ја сам дошао из града Карловца, градско дете, дошао сам тамо, нисам ни познавао никога, зато што сам протеран и шта ја знам ко нас је наоружавао, откуд ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то када сте, кажете, Ви сте из Славског Поља, родом сте тамо, јел тако?

Сведок БУРО ГАБРИЋ: Тамо ми је дедовина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте, када сте ишли на положај, па када, јесте ишли кући у Славско Поље или негде?

Сведок БУРО ГАБРИЋ: Па, нормално, извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неколико дана будете кући, неколико дана на положају?

Сведок БУРО ГАБРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, када идете кући, да ли скидате униформе па остављате или како?

Сведок БУРО ГАБРИЋ: Не, не, иде то са нама све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок БУРО ГАБРИЋ: Госпођо судија, иде и униформа са нама и оружје иде са нама и вратиш се у село и онда имаш пар дана слободног и онда идеш поново на положај и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И стално сте у униформи?

Сведок БУРО ГАБРИЋ: Па, углавном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок БУРО ГАБРИЋ: Ја сам био, ја говорим за себе, ја говорим госпођо за себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, не можете за друге да причате. Добро, у реду, ако немате више ништа да изјавите. Можете да идете, господине Габрићу, а за трошкове се обратите Служби за сведоке.

Довршено сведочење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може овај други сведок да уђе. Господине Булат, док чекамо овог сведока, само приђите микрофону. Ви рекосте у истрази истражном судији, да је ту ноћ када се десио овај догађај, да је био напад хрватске војске, да је доста српских војника погинуло.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто сте то рекли истражном судији? Само мало извините, сачекаћете.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: То је било, прави напад је био на место Ласиња, тј. на место где раздваја Купа наше снаге и то, код Јамничке Киселице. Ту је било изгинулих, ту је било активне војске који су погинули. А ту потврду је дала и Маринчић Душанка, да ујутру је било одвежено и она је била на интервенцији. Мислим да то је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте, слушали сте од када изводимо ове сведоке, нико нам од њих не рече да је ту ноћ када се десио овај догађај, да је био неки напад, да су људи страдали. Чак су рекли, за све време тог дешавања, уопште није било напада на том подручју.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Госпођо председавајућа, моје подручје обиласка куда сам ја задужења добивао, каква сам задужења добивао од команде, није било само место Ковачевац, него је било од граничног дела што раздваја Банију, тј. глињски део, до војничког дела, то је цело подручје, нећу слагати ако кажем, казаћу мање, најмање 25 до 30 километара линије је било која је покривала подручје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Истражни судија Вас је управо питао за ово подручје, Бански Ковачевац, ту где се десило ово убиство.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесте, али у Банском Ковачевцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту био напад и страдање војника?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: У Банском Ковачевцу се само догодила два ексцеса, то сам казао јасно и прецизно, два ексцеса, што су хрватски извиђачи ухватили два борца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте да причате ексцесе за све време рата, него ту ноћ, када су ови људи убијени.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ту ноћ када су ухваћени, потврђено Вам је, како није потврђено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико од ових сведока нам то не рече.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Вероватно то нисте питали, госпођо, ја нисам, предмет није код мене, ја што сам год хтео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас је питао истражни судија, па сте Ви причали, па да је ту ноћ био напад, па страдали ови цивили, не цивили, него ови војници, па.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесте, па ја сам рекао где, јер ја сам ујутру рано опет био на интервенцији на месту Купа где сам из извлачио рањене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, можете да седнете.

СВЕДОК МИЛЕ КРИВОКУЋА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Кривокућа, добар дан.

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рећи ћте ми Ваше личне податке, име оца?

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: Раде, аха, Кривокућа Миле, од оца Рада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца Рада, по занимању сте?

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: Инжињер саобраћаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Саобраћајни инжињер, са станом у?

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: Маричка број 1, Београд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Београд, улица Маричка број 1.

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: 11090.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година рођења и место рођења?

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: Година рођења, 25.11.1947.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1947. године, где сте рођени?

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: Мањеровић село, општина Карловац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли у неком сродству или у завади и да ли уопште познајете оптуженог Панета Булата и оптуженог Радета Вранешевића?

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: Нисмо у сродству, Панета познајем, а господина Вранешевића не познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок Миле Кривокућа, од оца Рада, по занимању инжињер саобраћаја, са пребивалиштем у Београду, Маричка 1, рођен 1947. године у Карловцу, са оптуженима несродан, није у завади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бићете саслушани као сведок. Као сведок сте дужни истину да говорите. Давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања, уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Пре него што кренете да дајете исказ, положићете заклетву, прочитавши тај текст испред Вас. Изволите.

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

Опоменуто, упозорено, а након полагања заклетве, изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Кривокућа, пред овим судом Тужилаштво за ратне злочине је покренуло поступак против оптужених Панета Булата и Радета Вранешевића, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Предмет оптужбе

је убиство цивила хрватске националности у месту Бански Ковачевац, трећег месеца 1992. године. Рећи ћете суду да ли Ви нешто знате о овом догађају, где сте Ви у то време, којој војсци, којој формацији сте припадали, да ли имате нека евентуално непосредна или било посредна сазнања, да сте од некога чули у вези овог догађаја нешто? Изволите.

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: Па, шпа могу да кажем? Могу да кажем да сам чуо за тај немили догађај и да сам у то време био на положају, истина далеко и то доста далеко, јер од тог места догађаја, то касније сазнајем где се то десило и шта се десило, ја сам био удаљен, не знам тачно, али ваздушне линије преко два и по, три километра, јер то место Ковачевац, касније сам пролазио туда, идући на положај и идући са положаја, поред Ковачевца сам пролазио и знам где је то приближно, а ја сам био од Ковачевца неком главном цестом се најпре тим главним путем према Ласињи, има, скреће се једно село, једна коса, све је то овамо друго српско село и насеља доста, како да кажем, овога, остало је мало ту становништва, мало и више су ту исто, то је на самој граници и тако даље. Дакле, долази најпре та коса, мислим да се зову Рокнићи најпре. Мени је то слабије познато, осим тога пута када сам био на положају, онда сам видео та села. Раније нисам уопште долазио тамо, нити сам имао потребе. Дакле, долази село Рокнићи, коса једна, пропланак, па онда долази, још тим напред путем, долази једна коса, мислим да се зову Бастајићи, па тек онда тамо где сам ја био, опет се доле спушта са главног пута, још можда једно два километра са главног пута, село Бућани. Е, ту сам ја био, неко моје одељење које, шта ја знам, то је више било као сеоска стража, јер то је, ту су српске куће и чак, штавише, ту су биле једнога мештана тамо који је, неки, сећам га се, Милић Бућан, овога, добар човек, дај боже да је жив, он чак није дао ни да се пуца одатле, јер ми смо имал такав један став, политику, ако не пуцамо ми, неће ни они на нас, тако да смо имали тај неккав мир. И јесмо, били смо ми ту мирни, нити смо ми пуцали, нити су на нас пуцали у тој кући, јер то је баш истурено према Купи доле и види се на даљину друга страна и они нас и ми смо се слободно кретали, они на нас нису пуцали, а нисмо ни ми узвраћали. Шта могу још да кажем? Ето тако сам том даљином био од тог места. За то нисам знао, док можда други дан, трећ дан када смо се вратили, онда сам чуо да је било неко страдање у том месту Ковачевац, тако да заиста не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули?

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: Чуо сам да су страдали неки цивили. Нити сам знао ко, нити колико, ни када, ни од кога, то нисам знао, само сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који начин страдали? Да ли су тај положај држале Ваше неке јединице?

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: Јесу наше јединице, ако се добро сећам, давно је то било, али свеједно, ми смо били мислим трећа чета. Е сада, који је то тамо био вод или одељење, ја сада не знам. Ја знам да сам ја био вамо трећи вод, треће одељење и то смо ми били овде где сам рекао да смо били у Бућанима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је био командир чете?

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: Командир чете је био Јово Малобабић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А командир Вашег вода?

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: Командир вода је био Милан Џакула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вам је био командир одељења?

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: Одељења где сам ја био? Па не знам, ту смо се некако, старачко одељење било. То су кажем, више смо били, ту сам био некада ја, некада, мењали смо се, шта знам, није то било нешто, одељење није било спорно, то је више да уради распоред за стражу, за дежурство, ето то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви били тамо од Славског Поља?

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: Ја сам избегао из Карловца и дошао сам у Славско Поље, наиме, и то је исто нека дуга прича, ја сам ту иначе лоше прошао, сада не бих о томе, и са једне и са друге стране, јер сам отуда био, из Карловца упућен, ја сам тамо био шеф станице, односно помоћник шефа станице, на железницисам радио и сада овога, они су мене после, већ су ти немири и збивања почели, односно блокаде, границе се неке одређивале, није се могло прећи ни тамо ни вамо, а у том времену ја сам био упућн од стране «ХЖ», «Хрватских жељезница», са решењем да идем у станицу Утиња да дежурам тамо, иако је већ саобраћај био у прекиду, тако да сам морао да идем, јер бих добио отказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли знате неког Ђуру Кривокућу?

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: Јесте, то ми је рођени брат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођени брат?

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био командир неког одељења?

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то одељење у том периоду било стационирано у Банском Ковачевцу?

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај Ваш брат Вама, обзиром да је његово оделење било у том периоду ту, испричао шта се десило тим несретним цивилима?

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: Не, нисмо о томе никада причали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто?

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: Па не знам зашто и како, све је то данас, било једно, неких табу тема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због чега табу тема?

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: Ја, да Вам право речем, нисмо ми ни били заједно, ја сам касније, прво време смо били заједно код наших рођака, код оца и мајке, па нас је било много у кући. Ја сам после одвојио се, био сам у Вргин Мосту на железничкој станици тамо становао, ја и супруга и двоје деце, тако да се ми и неретко смо се и виђали, а и када смо се видели, увек је било нешто друго, а о томе нисмо много причали, заправо не много, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у том периоду када се то десило, чули сте шта је Бућан засеок, Бућан је у Пркосу, јел тако?

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је од Банског Ковачевца неких пар километара.

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: Да, и више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте чули да се то десило?

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали телефонске линије са тим оделењем, са тим оделењима, једно оделење Ђуре Кривокуће, друго Саве Малобабић?

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: Да, и Саво је тамо био, не знам, ја се тога не сећам, али нисмо контактирали, нити причали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли Ви икада са Вашим братом, чујете ту људи страдали те ноћи када је он био на положају, да ли Ви икада причате са њим, шта се то десило?

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: Не, нисам, нисам, ја сам питао али он је то све нешто као прећутно, боље да не знаш страдања и шта се десило. Ја сам то једном, шта знам, не сећам се више тачно када и како смо дошли у ту причу да ја приупитам шта је то било и како је било. Међутим, он ми није знао ништа рећи и није хтео ништа да каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Боље да не знаш, то му је био одговор?

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: Па, не знам шта му је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули неку причу да су ти људи у неком бунару завршили?

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: То сам касније чуо, то сам касније чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули, ко их то побаца у бунар?

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: Е, то не знам, то ја сам само чуо да су нађени и то сам чуо после да је неки Адам да је он ишао у бунар и да их је вадио из бунара, ето то сам чуо и да су били побацани у бунар, то сам чуо али то је много времена прошло после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми где је овај Милан Џакула био смештен у то време, где је било његово седиште где је он био?

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: Ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако не знате, не знате, ако се не сећате?

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: Не могу се сетити, не знам. Више пута је то било измештано тамо-овамо, е сад кад је то тачно било, где је он био не могу да кажем, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли још некад убијени тако цивили на том подручју, положајима где сте Ви били?

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никад?

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: Не баш што ја знам, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како тај један-једини случај и Ваш рођени брат био ту близу и Ви о томе ништа не знате господине Кривокућа, то је мало овако за суд врло онако невероватно, један-једини пут побијени цивили а да Ви баш не питате ништа, односно Ви питате, он каже боље да не знаш, то мало овако за нас звучи да нећете суду да кажете ако имате нека сазнања?

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: Није тачно. Заиста казао бих све што знам, верујте да бих и не знам, оно што не знам, не знам, нисам могао ништа да сазнам. Шта сам сазнао, знам да су страдали, знам, чуо сам али то су приче, чуо сам да су бачени у бунар, чуо сам и причу ко је, ево то сад сам се сетио имена Адам да их је извлачио из тог бунара јер као он је био бунарџија па су онда њега нашли да као, ту причу и причу коју, све је то било некако страва, боље да се о томе не прича и нико није волео да о томе прича, тако да се то ко је знао боље да нешто каже и да се не протумачи не знам како, тако да је свако био, не знам било је то за нас све изненађење јер знам за ове људе, мало тих људи познајем, ја сам у Карловцу живео а овамо сам, почео сам причу како сам дошао по задатку овамо па су ме тако и мобилисали и увукли у то све скупа у ту неваљалу причу рата и све скупа што сам ја од самог почетка био против тога, али

нисам се питао. Тако да сам ја мало људи и познавао али видевши а то кад можемо, кад смо путовали на положаје са камионима кад нас покупе или враћају и ја углавном у тим људима ништа нисам друго нити сам могао наслућивати кога да би био тако екстреман или нешто, то нисам нити кроз причу нити по њиховим наступима. То су све мање-више, бар у ономе кругу у којем сам се ја кретао у тој малој јединици, то нико није био нити екстреман дапаче, све су то људи мање-више живели у вишенационалним срединама и нисам могао ништа да приметим, е сад шта се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а које године Вам је страдао тај брат Ђуро Кривокућа и на који начин?

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: У Топуском, 04. августа кад је био напад онда је, он је био на једној рампи тамо, у Топуском је страдао је он и још један убио га исто Србин, не знам шта је било, како је било кад је то дошло до те уопште помутње и напада и онда је пуцано и погинуо је он и још један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, Србин га убио?

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има тужилац питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте познавали Марка Мамулу?

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је он био у истом одељењу са Вама?

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: Не, то за пута не, после сам ишао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Говорим у то време март '92. и.

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли кад с њим разговарали о било чему са овим Мамулом о том трагичном догађају?

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли познавали некога од Вучинића, више их има чак са истим именом, Миле Вучинић?

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: Милош.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Милош има, Миле од оца Љубана, има други Миле Вучинић, да ли сте некога од њих познавали и да ли је неко од њих био са вама у истом одељењу или воду или на истом положају?

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: Био је Милош, Милош Вучинић, он је исто жељезничар, заједно смо најчешће били Милош Вучинић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Неки Миле Вучинић од оца Љубана?

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: Знам дечка али нисмо били заједно, били смо он, шта ја знам сретали смо се кад се иде на положај итд., али нисмо били заједно у одељењу, он је млађи од мене доста.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зато што ми имамо податке из те документације да сте Ви били у првом одељењу командира Сава Малобабића, III вод, V чета, II батаљон, XIX бригада итд.?

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: Нисам ја био, ја нисам био, Саво ми није био Командир, Саво је био мислим прво одељење, ја нисам никад, ми смо стари били III одељење или III вод, шта ја знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви рекосте да сте после два, три дана кад сте дошли и причало се о том, чули сте да су страдали цивили, да ли сте чули причу да су те цивили евентуално побиле неке хрватске снаге или неке јединице њихове или делови јединица који су упали на то подручје па побиле те цивили?

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: Не, то нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта сте чули у којим околностима ко је побио те цивили?

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: То нисам, нисам ја могао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не мислим персонално, него уопште да ли је те цивили побио неко од припадника ваше војске или су упале хрватске снаге да их побију? Ви кажете чули сте то после два, три дана побијени цивили. Ко поби те цивили, ајде сад не говорим персонално по имену, него из ког састава које војске, којих припадника, ко поби те цивили?

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: То ја не могу, откуд бих ја то знао. Кажем, ја сам био доста далеко али и по причи кажем да ништа од тога не знам ко. Знам да од наше војске, оно што сам рекао да не би било таквих претпостављам да није, наше војске није, е сад ко је дошао са стране то ја не знам нисам био на лицу места нити знам, нити сам по причи могао да чујем ко.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тамо је побијено неколико цивила и Ви не знате ко поби те цивили из ког састава, која војска случајно, овако онако, у сваком случају бачени у бунар. Је ли тај Бански Ковачевац био у реону ваше одговорности ваше јединице?

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: На којој мојој одговорности, какве ја одговорности?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, мислим ваше јединице, у реону ваше јединице неке било које?

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: Па нити моје јединице, ја сам био у одељењу, III одељењу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Те војске, укупне војске у чијем сте и ви саставу били?

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: Па не могу ја то да знам и тереном и све.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је држао Бански Ковачевац, које су, да ли су држале хрватске снаге или су држале српске снаге?

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: Српске снаге.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли дознали да су цивили страдали у Банском Ковачевцу?

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли у тим причама чули, питам Вас из ког састава, ко поби те цивиле, не мислим по имену и презимену или ово или оно, да ли су могли побити нека војска са стране хрватска или су људи страдали ту где су били где је држала ваша војска положаје?

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: Људи су страдали, видљиво је да су страдали ту где су били јер ја сам касније и пролазио кроз то место и знам где је али не знам ко је, то не могу ја да кажем, откуд ја могу да знам нити сам чуо причу нити ми је речено јер не би нико ни рекао ко је или неко зна, не знам, али ја нисам такву причу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, ако нисте чули ко је по имену и презимену, да ли сте чули да су ти цивили страдали од припадника војске која је била ту?

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: Па нисам ни тако чуо, само знам, претпоставка али добро и знање, не може доћи од туда преко Купе из Хрватске стране, неко је морао бити с ове стране, је ли тако, логично је, али ја не можемо да кажем ко, шта, које јединице.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У тим којеквким причама које сте слушали о томе да ли је поменуто било чије име везано за страдање тих цивила?

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви то нисте чули?

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: Не, именом не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Извините, ја се питам да ли сте Ви уопште били тамо у то време? Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли одбрана питања?

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: Ја вам можемо одговорити да нисам био.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Само два питања. У том периоду док сте Ви били тамо у тој јединици као војник, припадник те јединице, да ли је било у том периоду, дакле март 1992. године да ли се сећате, било каквих напада од стране хрватске војске на положаје и припаднике српске војске, да ли се сећате?

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: Сећам се да је било, било је увек пуцања, где и како то не могу, рекао сам мало пре и опет сад кажем

тамо на том месту где сам ја био није било дејствовања нити с оне стране нити с наше стране, али да се чуло около пуцање јесте.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Да ли се сећате да ли је било некаквих страдања у том периоду припадника српске војске из ваше јединице, мислим на бригаду, дакле већу формацију од оне у којој сте Ви били?

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: Не сећам се.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли питања оптужени? Немају питања. Члан већа?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Имам ја нека питања, додуше тужилац је поставио питања која сам ја хтела али ја нисам добила одговор који ми је јасан. Ви кажете да је Ђуро Кривокућа Ваш рођени брат, је ли тако?

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Колико пута сте га виђали у марту, априлу 1992. године?

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: Па не могу ја сад да се сетим колико пута, али ретко смо се виђали.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Па јесте ли га виђали?

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: Јесам, повремено виђао али нисмо заједно становали. Ја сам, кажем, удаљен једно 7-8 км где је он становао и где сам ја.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро. Из тих неких, прво сте рекли да Вам ништа није причао. После сте на питање председника већа рекли да Вам је нешто у ствари причао али да сте схватили да то баш не треба о томе много да се прича, па Вас ја питам да ли сте Ви закључили из тог кратког разговора везано за убиство шест цивила, кажете то је једини случај да Ви знате да су неки цивили убијени, ипак је то нешто требало би да буде крупно, је ли, сем ако знате за још неки догађај па нам о томе не причате? Да ли сте Ви закључили да он зна ко је то урадио па неће да Вама каже из неких разлога или да он уопште не зна?

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: Па нисам ја закључио, како да кажем, нисам се ја бавио закључцима. Мене само толико и кажем интересовало шта је то било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: И добро, какав добијате одговор, шта је то било?

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: Кад је то било пре колико година, ја се сад не сећам детаља, али знам да сам и сам себи и њега припитао

кад смо се срели, знам да није хтео о томе да говори, то сам и рекао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Па шта каже зна ко је али неће Вама да каже или не зна?

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: Није то, није он рекао да зна, него он је рекао боље да се о томе не прича, јер то је за њега исто било потресно и шта ја знам. Једноставно то је на њега деловало, претпостављам и да није хтео уопште да прича о томе. Оно кад сам рекао да сам га питао шта је то било, знам да је био са својим одељењем тамо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: А како објашњавате да многи сведоци овде који су сведочили па и овај Ваш брат помињу да су чули да са тим има везе Пане Булат а Вама Ваш рођени брат о томе ништа није рекао или није хтео и да су то причали тамо? Како то објашњавате?

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: Ја то нисам чуо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Никада?

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: Никада са презименом и именом да се манипулисало са нечим, да се упирало прстом у некога, то не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ви никакво име нисте чули.

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Јесте ли питали брата да ли је било упада неких непријатељских снага?

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: Каквих непријатељских, нисам то, шта сад ја.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли искључујете могућност да је упао неко са стране ту у село и онда бацио људе у бунар и онда се извукао?

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: Нисам ја истраживао нити је то мене.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Па не, рекли сте прво да није било упада, а после на питање тужиоца кажете па не знам ја то да ли је било, како је било. Да ли није било, да ли Ви поуздано знате да ту нико није пробијао ту линију коју је држала српска страна у сукобу?

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: Не, не, нисам ја ништа рекао. Нисам ја рекао да је било упада нити да није, него да не знам, једноставно где ја могу да знам да ли је било упада или није.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Прво сте рекли на питање да није било, а после Вас више нисам схватила шта сте одговорили на питање тужиоца.

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: Нисам ја рекао да није, ја сам само рекао под претпоставком кад ме је господин питао с чије стране, ја сам рекао што знам али претпостављам да није могло доћи са друге стране нетко.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Јесте ли питали брата да ли је неко упао ту са стране?

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: Не, нисам питао. Нисам ја водио ислеђење по том питању.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ја сам схватила да је Вас ипак интересовало ко је убио шест људи.

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: Шта се десило, шта је то било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Па нормално шта се десило, значи ко је то урадио, ја претпостављам да би то било логично питање?

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: Па тако сам питао, али он је рекао боље да се о томе не прича.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Боље да се не прича?

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: И да не знаш ништа, ето тако.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Кривокућа, јесте ли некад после свих ових година чули нешто?

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: Да, баш ме је много интересовало о чему, коме, шта. Шта ја сад има да испитујем о много чему. Знам да је то тад, већ је тад било доста потресно да су страдали цивили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ако немате више ништа да кажете, да прокоментаришем да је много људи овде прошло и да су чули и после тога приче, да су жене по Пркосу причале о овом догађају и шта су чуле, а Вама рођени брат је био ту 5-10 метара од тог бунара а Ви то не знате. Добро.

Сведок МИЛЕ КРИВОКУЋА: Не знам, верујте ми да не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, можете да идете. Хвала. Завршили сте сведочење. До виђења.

Довршено сведочење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неких предлога, ово јуче што сте рекли оно?

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Дакле, била су три предлога: Да се саслушају поново непосредно Малобабић Јово – командир чете, Пајић Драган – командант батаљона и Џакула Милан, на околности броја, сва тројица, погинулих у том бунару да ли имају непосредна сазнања или посредна колико их је страдало.

Затим, Џакула Милан – командир вода у вези доласка са прво-оптуженим на лице места и одласка са прво-оптуженим, односно његовог одласка са лица места. На те околности, дакле то је предлог био мог брањеника. Ја спроводим оно што је он предложио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: То је један предлог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је све? Добро.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: То је све. Ви ћете одлучити и други процесни предлог, ако смо сад у фази доказног поступка, ово није доказни поступак, имамо и други процесни предлог, опет кажем, уз договор са мојим брањеником Булат Паном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта каже тужилац на овај предлог да се ови сведоци саслушавају на ове околности?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сматрам да је ипак предлог неоснован и да поновним саслушањем на околности о којима су се ови сведоци већ изјашњавали не би допринело битнијем утврђивању релевантне чињенице јер бисмо само тиме непотребно одуговлачили поступак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Дакле, колико сам могао да закључим са Булат Паном, дакле, он би желео да се са њима суочи. Да ли би се ту отворило неко друго питање и разјасниле неке друге ствари, ја у овом тренутку не могу да претпостављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, али морате ми рећи, Ви сте јуче рекли на неке околности.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Судија, ја имам проблем са комуникацијом. Ја сад први пут овде, морам то јавно да кажем, са мојим брањеником и то значи траје неколико месеци задњих. Дакле, у вези договора за припрему одбране. Ја сам био на ивици пред отказом пуномоћја Булат Пана због некоординације и предлога и свега осталог што се догађа у овом поступку, тако да ми немојте замерати зашто ја немам конкретне околности и конкретне разлоге за ове предлоге. Ја управо доследно цитирам оно што је Булат Пана предложио и ја говорим, ја знам јако добро шта су сведоци изјавили и рекао сам након мог предлога за Чеку Ђуру – сведока, да сам већ припремио и

малтене завршну реч у овом поступку. Дакле, ја спроводим његову вољу и ту сам због тога. Хвала.

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈАЈУ СЕ доказни предлози браниоца оптуженог да се саслушавају сведоци Пајић Драган, Јован Малобабић и Џакула Милан на околности које су наведене у данашњем предлогу, с обзиром да су се сведоци о овоме већ изјашњавали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли неких доказних предлога да је, изузев оних које смо још чули - Миле Новаковић и за саслушање вештака?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нема предлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац нема? Ви остајете при ова два предлога, значи сведок Миле Новаковић и да се саслуша вештак неуропсихијатар. Другооптужени и његов бранилац? Немају предлога, добро.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у допуну доказног поступка саслушају:

- **сведок Миле Новаковић,**
- **вештак неуропсихијатар Бранко Мандић, те**
- **сведок Никола Џакула, чије је саслушање већ раније одређено па сведок није приступио на један од претходних претреса,**

па се стога главни претрес ОДЛАЖЕ, а следећи ОДРЕЂУЈЕ на дан:

**05. фебруара 2010. године,
са почетком у 09 часова и 30 минута,
судница број 2.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо само тај један дан јер су сви термини попуњени. Нешто сте хтели, изволите?

Довршено у 10 часова и 34 минута.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА